Chodské náměstí čp. 96 (Chodský hrad)

Budova chodského hradu je architektonicky uzavřenou hmotou na zhruba obdélném půdorysu. Čtyři křídla vymezují na středu těsný dvorek, v jihozápadním koutě půdorysu dominuje hradu válcová věž s barokní bání. Průčelí do Chodského náměstí jsou pozdně klasicistní z 40. let minulého století, členěna systémem plochých pilastrů a kordonových říms. Průčelí k jihu a západu, vysazená nad klesajícím terénem pod hradbou, kterou zde průčelí hradu vytvářelo jsou zcela hladká. průčelí do dvora je rovněž hladké, v přízemí prolomeno plochými oblouky zaklenutými arkádami. Prostory přízemí řazené v severním a západním křídle v dvouraktu, v ostatních částech v dispozici jednotraktové jsou klenuty několika typy barokních a klasicistních kleneb. Plackami do pasů křížového i diagonálního půdorysu valenými klenbami s pětibokými výsečemi. První patro je plochostropé v celém rozsahu, opakuje základní dispoziční rozvrh přízemí. Ze sklepů, které bezpochyby měly původně větší rozsah se zachovaly dva prostory pod severním křídlem nevelkých rozměrů, klenuté oválně valeně.

Stavební historie hradu je spjata bezpochyby s nejstarší historií Domažlic v 2. polovině 13. století, kdy již v dnešním místě byl založen královský hrad současně s městem. Z tohoto hradu, který se přimykal městskému opevnění, jež dosud zachováno tvoří jeho jižní a západní průčelí se zachovala rovněž věž kruhového půdorysu. Zkosené nároží jihozápadní naznačuje, že zde bezpochyby bývala jedna z bašt opevnění. V roce 1592 vyhořel a v složité politické situaci 17. století nebyl dlouho opravován, takže se zdá zcela věrohodný plánek města asi z roku 1669 zachycující v pohledu hrad v sutinách s rozbořenými obvodovými zdmi. V letech 1726-27 byl hrad znovuvystavěn, jak nově zjistil F. Roubík (Z dějin města Domažlic, nepublikovaný rukopis 1964, str. 123) podle plánu K. I. Dientzenhofera. Budova však nesloužila účelům správním, byla vybudována jako solnice. Korouhvička na věži s letopočtem 1728 patrně se vztahuje k dokončení obnovy hradu. V letech 1749 zřízena v hradu – solnici dragounská kasárna. Na rozdíl od původního gotického stavu, kdy se areál hradu rozkládal jistě směrem k severu minimálně až k dnešní škole, měla barokní solnice již pouze dnešní půdorysný rozsah. Při barokní výstavbě bylo použito zčásti starších gotických zdí, především severojižní zdi vymezující západní křídlo. V roce 1841 byla solnice přeměněna na úřadovny magistrátu a o málo později zde byla umístěna i škola. K tomuto účelu zřejmě byl objekt znovu přestavěn a to již do dnešní podoby.

Z: SÚRPMO Praha, ing. J.Muk, Datum: XII/1965